

64è Dia de l'Antic Alumne

El passat 9 de novembre l'escola va tornar a obrir les seves portes a tots els antics alumnes que van venir a celebrar el 64è Dia de l'Antic.

L'objectiu principal de l'associació d'antics alumnes és fomentar la relació entre tots els que, pocs o molts anys, hem estat alumnes de Casp, per això aquest dia és el nostre Dia.

Aquesta celebració comença amb una visita al col·legi que es va fer amb dos guies excepcionals com són el director i una mestra que també és antiga alumna.

La major part dels que fan la visita són aquells que fa anys que no han tornat per l'escola i que ara, encara que no la trobin com la van deixar, tot passejant, van recordant un munt d'anècdotes de la infància.

Després de l'Eucaristia, concelebrada per el nostre consiliari i altres jesuïtes antics alumnes, va tenir lloc la sessió commemorativa per donar la benvinguda a la promoció del 2007 i per lliurar les medalles i records a les promocions que feia 75, 60, 50, 40, 25 i 10 anys que van marxar de l'escola.

Després vam sortir al pati per fer l'aperitiu i això va ser com un "niños al recreo" perquè va ser el moment de començar a xerrar i xerrar sense parar.

Allò era un pati d'escola de veritat però d'escola molt gran perquè segurament em quedo curta si dic que érem 600 persones.

Però encara quedava el sopar, que aquest any va reunir a més de dues-centes persones, per continuar recordant històries que sent passades estaven molt presents.

Quan tot va acabar la ventafocs ja feia estona que dormia i, potser molts van pensar que era el dia de la seva vida que més tard havien sortit de l'escola però... és que era el Dia de l'Antic.

D'aquest dia em vull quedar especialment amb dos records que com associació ens fan sentir que hem aconseguit el nostre objectiu

El primer és quan comencen a trobar-se els companys de promoció que fa anys que no s'han vist i aleshores vas sentint

- I tu ? Ets? I després del nom ve l'abraçada i un
- Què és de la teva vida?

Aquest és el començament d'una nova amistat, que en realitat és retrobada i, que ja serà per sempre.

El segon és quan, passant per les taules en el sopar, vaig preguntant

- com va tot? i la resposta és
- Molt bé, hem decidit que no podem deixar passar tant temps, l'any que ve tornem

Doncs esperem que sigui així